

מ"ת 22246/08/18 - מדינת ישראל נגד דולב פרץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 22246-08-18 ישראל נ' פרץ(עציר)
תיק חיצוני: 350454/2018

בפני כבוד השופט עמי קובו
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
דולב פרץ (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד דודי ענבר

ב"כ המשיב: עו"ד שילה דורפמן-אלגאי

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 3.8.18 לפנות בוקר הגיע המשיב לפאב בכפר סבא (להלן: "**הפאב**"). בין המשיב לאדם אחר התפתח ויכוח. המשיב יצא אל מחוץ לפאב והחל לבעוט בחלונות הוויטרינה של הפאב, בשל כעסו. באותה עת ישב ל (להלן: "**המתלונן**"), שהינו נכה מרותק לכיסא גלגלים, ברכבו אשר חנה בצמוד לפאב. כאשר הבחין במעשיו של המשיב, העיר לו המתלונן, ואז **ניגש המשיב אל המתלונן והחל להכותו באמצעות ידיו. בשלב מסוים דקר המשיב את המתלונן באמת ידו בימנית באמצעות חפץ חד. בשל המעשה נחלץ א.י לעזרתו של המתלונן והתעמת עם הנאשם וכן נחלץ לעזרתם גם נ.ד ובעזרתם של אנשים נוספים הורחק הנאשם מהמתלונן. בהמשך הוסיף המשיב לרדוף אחרי א.י כשהוא מצויד בבקבוק זכוכית בידו אך א.י הצליח לחמוק ממנו. לאחר מכן נמלט המשיב מהמקום. כתוצאה מהדקירה איבד המתלונן דם רב ופונה לטיפול בבית החולים, שם נותח בידו הימנית עקב פגיעה בעורק ונתפר עצב פגוע בזרוע. ביום 7.8.18 שוחרר המתלונן מבית החולים.**

3. ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד שילה דורפמן-אלגאי, מארג הראיות מראה כי המתלונן והמעורבים האחרים המוזכרים בכתב האישום הינם חברי ילדות אשר תכננו יחדיו את הגרסה שנמסרה על ידם וכי המשיב הוא עצמו קורבן. אין מחלוקת כי המשיב הגיע למקום יחד עם סיגל ומקס, ובהמשך יצא המשיב

עמוד 1

מהפאב בכעס ובעט בפח אשפה שהיה במקום. אותה עת נמצא המתלון ברכב ואילו א בדיוק הכניס את כיסא הגלגלים של המתלון לרכב. המתלון העיר למשיב ואמר לו שהמקום (הפאב) שייך לאחיו. מכאן מתפצלות הגרסאות. א טוען שראה עימות בין המשיב לאתיופי. העימות הזו היה בתוך המועדון ועל כן א לא יכול היה לראות אותו. הגרסה שנמסרה על ידי המתלון וחבריו מיד לאחר האירוע שונתה בחלוף מספר ימים באופן חד. בדיקת גרסאות כל המעורבים מעלה סתירות פנימיות וחיצוניות היורדות לשורשו של עניין ומחלישות זו את זו ברמה שלא ניתן לתת בהן אמון כלל. כך למשל א הינו העד היחיד שטוען כי הדקירה נעשתה באמצעות שבר בקבוק שתוך כדי העימות נפל לרצפה ובהמשך המשיב הרים אותו ורדף אחריו עמו. א אומר שהמתלון נדקר ביד שמאל והוא לא ראה דם, בעוד שהמתלון נדקר ביד ימין ולטענת המתלון מיד התחיל לרדת לו דם. המתלון עצמו טוען כי לא שתה כל הערב בניגוד לדברים שאומר א. המתלון הכחיש תחילה כי העיר למשיב. עוד עולה כי מדובר היה בקטטה בה היו מעורבים אנשים רבים ומגרסתו של נ עולה כי כלל לא היה חפץ חד. על פי גרסתו של המתלון הוא נדקר לאחר שהמשיב התעמת עם א וא עזב את המקום, ואולם א טוען כי המשיב קודם דקר את המתלון ואז רדף אחריו. המתלון טוען כי לא שתה כלל באותו ערב וזאת בניגוד לגרסת חבריו, וכן בניגוד לגרסת הרופא שמסר לחוקר אשר הגיע עוד באותו הערב לבית החולים כי המתלון שיכור. עוד יצוין כי כאשר הגיע החוקר לבית החולים, סירב המתלון לענות על שאלות. בגרסה הראשונית של המתלון הוא טוען שהייתה קטטה המונית בכביש ומישהו פתח את דלת הנוסע, נתן לו אגרוף ואח"כ ראה שהוא מדמם. לטענתו הוא לא מכיר את האנשים שהיו במקום הבילוי, לא אמר לאף אחד מהם כלום. גרסת המשיב הינה כי הוא הותקף על ידי עשרות אנשים, א שבר למשיב בקבוק על הראש ויתכן שבצפיפות שנוצרה שברים עפו גם על המתלון וגם על סיגל וגרמו להם לחתכים. אין מחלוקת כי סיגל הגיעה למקום יחד עם המשיב ואין כל סיבה שהוא ידקור אותה. בנוסף, לא ברור מהיכן הגיעו הצילומים בתיק. ביום האירוע טען בעל המקום שאין לו מצלמות כי המשטרה לקחה אותם, לא ברור מתי באיזה הקשר ומאיזו סיבה. לא נלקחה הודעה נוספת מסיגל או ממקס אשר הגיעו למקום עם המשיב ויכלו לשפוך אור על האירוע. נלקחו ממצאים פורנזיים מביתו של המשיב ומשום מה לא נעשה עימם דבר למרות שיש בכוחם לשפוך אור על גרסתו של המשיב. נכון שהמשיב ברח מהמקום וזאת משום שהיה פצוע ומדמם והותקף על ידי האחרים. המשיב אכן אמר לגרושתו כי הייתה דקירה ואולם הסביר בהודעתו כי לא הוא זה שדקר, אלא הותקף. על אף שהמבקשת יודעת כי גרסתה של סיגל שקרית, היא לא עומתה עם המשיב, ולא נערכו שום עימותים. ממצלמות האבטחה לא ניתן לראות כי המשיב מגיע למקום או כי הוא מתפרע. הסרט שנלקח מהמצלמות אינו קשור כלל לאירוע. המבקשת לא מספקת שום הסבר לחוסר ההיגיון הפנימי בין הטענה שהמשיב הוא זה שדקר את סיגל לבין כך שהיא הלכה איתו אחר כך לביתו ושם הוא ניקה את פצעיה.

5. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד דודי ענבר, המשיב מיקד טיעונו כלפי משקל הודעות העדים ומהימנותם, והרי ידוע כי מהימנות העדים הינו עניין למותב אשר ישמע את התיק העיקרי ולא לשלב המעצר. המשיב טוען שלא דקר את המתלון, אך אינו מעלה גרסה לגבי מי דקר. בחקירתו של המשיב כל אירוע של דקירה. באשר לעדים, הרי שהמתלון עצמו ועדי הראיה, א ואחיו נ מגוללים את הסיפור. אין מחלוקת כי חלק מהעדים אינם יודעים באיזה אופן התרחשה הדקירה שכן דובר באירוע אלים ומהיר אך כולם תמימי דעים שהמשיב התעמת עם המתלון ומיד לאחר מכן היה המתלון שותת דם. המסקנה היחידה המתבקשת היא שהמשיב הוא הדוקר. המשיב קושר עצמו לזמן ולמקום ואף מודה בפרטים שאותם מוסרים העדים לרבות פרטי העימות עם המתלון ועם א אך שולל את הדקירה עצמה. אין גם

מחלוקת לגבי זהותו של המשיב כמי שהיה מעורב באירוע. היה אדם אחד בפאב שהתעמת עם אחר, יצא החוצה, בעט בוויטרינה ולאחר שהעירו לו על כך התעמת עם המתלון, וזהו המשיב. המתלון מסר שתי הודעות. הודעתו הראשונה היא אותנטית וסמוכה לאירוע וניתן להתרשם כי יש דברים שהוא זוכר וחלק מהדברים אינו זוכר. בהודעה השנייה המתלון מוסיף דברים ומציין כי את חלקם שמע מהעדים האחרים שהיו במקום. המשיב עצמו אישר פרטים רבים שמסר המתלון בהודעותיו. גם נ מתאר עימות פיזי של המשיב עם המתלון ומודה בכנות כי לא ראה אם למשיב היה דבר מה ביד. גרסתו של א, חברו של המתלון, בשתי הודעותיו מצביעה על המשיב כמי שהתעמת באופן אלים עם המתלון. אמנם הוא מוסר כי אינו יודע מתי הייתה הדקירה, ואולם שאר העדויות והראיות מצביעות על כך שהדקירה הייתה קודם לעימות עם א. סיגל ניסתה להפריד בין הניצים ונדקרה, לדבריה לא ראתה דבר מהותי ואולם מוסרת כי הקורבן היה ברכב וכי היא צעקה שיעזבו אותו מפני שהוא נכה. לכך יש להוסיף את התנהגותו המפלילה של המשיב לאחר האירוע. המשיב ברח על אף שהוא יודע כי הוא דרוש לחקירה. הוא אינו מוכן לספק לחוקרים את קוד הגישה למכשיר הסלולארי שלו. כמו כן הוא מתקשר למחרת האירוע לגרושתו ומספר לה כי היה מעורב באירוע דקירה בכפר סבא. ויודגש כי בחקירתו הכחיש כאמור כי ארעה דקירה. המשיב אף לא העלה הסבר מדוע שהמתלונים וחבריו שאינם מכירים אותו יעלילו עליו. בנוסף באשר לטענה בדבר מחדלי חקירה הרי שמקומה של הטענה בהליך העיקרי ולא בהליך המעצר, ולגופו של עניין הרי שקיים מזכר בתיק המלמד על הורדת המצלמות ועל ההפרש בזמנים וכן ניירות מגואלים בדם שנמצאו בביתו נשלחו למז"פ וטרם התקבלו תוצאות ואולם על פי גרסתו הוא ניקה את ראשו ואת סיגל, ועל כן לא ברור כיצד יכול לסייע לו הדבר.

דין ומסקנות

6. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ואולם קיימת חולשה בעוצמת הראיות.**

כידוע, בהליך המעצר בית המשפט אינו בוחן את משקל ההודעות ואת מהימנותן. עם זאת, בנסיבות המקרה דנן, יש לבחון את היחס בין הגרסאות השונות, ואת טענת ב"כ המשיב בדבר סתירות פנימיות וחיצוניות בראיות לכאורה.

7. אין מחלוקת בין הצדדים כי ביום האירוע המתואר בכתב האישום הגיע המשיב אל הפאב, שם התפתח בינו לבין אחר עימות שבעקבותיו המשיב יצא החוצה והחל לנהוג באופן אלים כלפי רכוש השייך לפאב בכך שבעט בפח אשפה או בוויטרינה. אין גם מחלוקת בין הצדדים כי בעקבות זאת התפתח עימות בין המשיב לבין המתלון אשר העיר למשיב על התנהגותו, כאשר בעימות נטלו חלק גם חבריו של המתלון, א ונ. אין מחלוקת כי בעת שהמתלון, שהינו נכה המרותק לכיסא גלגלים, ישב ברכבו בכיסא הנהג, הוא נחתך בשלב כלשהו בידו הימנית, ונזקק לטיפול רפואי. עיקר המחלוקת נסובה סביב השאלה האם המשיב דקר את המתלון, כגרסת המבקשת, או שמא נחתך משבר בקבוק שהוטח לעברו בשגגה על ידי אחד המעורבים, כטענת המשיב.

8. מתוך גרסאות המעורבים מתקבלת תמונה ראייתית אשר תומכת לכאורה בטענת המבקשת לפיה המשיב אכן דקר את המתלון, ואולם לא ניתן להתעלם מסתירות משמעותיות בכל הנוגע לאירועים, כטענת ב"כ המשיב, אשר מהוות חולשה בעוצמת הראיות לכאורה, כפי שיפורט להלן.

גרסת המתלון:

9. בתחקור הראשוני של המתלון בבית החולים לא שיתף פעולה ולדברי הרופא היה שיכור לגמרי (ראו מזכר מסומן יב).

10. בהמשך, ביום 4.8.18 שעה 10:58 מסר המתלון גרסה ראשונה, שעל פיה הוא כלל אינה יודע מדוע ועל ידי מי הוא נדקר. כך מסר כי ביום האירוע "עליתי לאוטו שלי באתי לנסוע הביתה, על הכביש... התחיל ריב המוני, אנשים שאני לא מכיר התחלתי לנסוע הביתה מישהו שהיה שותף בריב קפץ לכביש פתח את הדלת של הנוסע שליד הנהג, הוא כאילו נתן לי אגרוף וסגר את הדלת ואחרי כמה שניות ראיתי שאני מדמם ממש" (עמ' 1 ש' 7-2). בהמשך התחמק המתלון מלהשיב מי היו האחרים שהיו עמו במקום "תשאלו עליי, לא על אחרים" (עמ' 2 ש' 1), ומסר כי אינו מכיר את האנשים שהיו איתו במקום וכי לא אמר לבחור שדקר אותו כלום "כנראה חשב שאני קשור, כשבאתי לצאת אלה שרבו חסמו את הכביש שם ואז הוא קפץ" (עמ' 2 ש' 14-13).

רק לאחר שהחוקרת מעמתת אותו עם דברים שנודעו לה מא לפיהם המתלון העיר למשיב שהתפרע, מאשר המשיב "יכול להיות, אני לא זוכר, כל הערב הזה הפוך לי... אני זוכר משהו שהוא דפק על החלונות, הוא התפרע עשה טירוף שעה. נראה לי תקף גם את א... ראיתי שמה המולה, ראיתי גם שהוא רודף אחרי א. ראיתי את זה ונסעתי אחריהם כדי לעזור לא ואז הוא פתח לי את הדלת" (עמ' 3 ש' 28-16). כלומר, בניגוד לגרסתו בתחילת ההודעה לפיה המשיב תקף אותו ללא שום סיבה נראית לעין, וללא דין ודברים קודם, בהמשך גרסתו מוסר המתלון, שהמשיב דקר אותו לאחר שהמתלון העיר ולו, ולאחר שהמתלון נסע אחריו באמצעות רכבו, כאשר לדבריו, ראה שהמתלון רודף אחרי א, ואז נסע אחריהם, כדי לעזור לא, ואז המתלון פתח לו את הדלת ודקר אותו (עמ' 3 ש' 28-17).

המתלון הכחיש ששתה אלכוהול באותו ערב (עמ' 1 ש' 25-24), וזאת בניגוד לתיאור שמסר הרופא בבית החולים (ר' לעיל).

11. בהודעה נוספת שנגבתה מהמתלון למחרת, ביום 5.8.18, מסר המתלון כי הוא, א ונ ישבו בפאב "שרנו קצת, אני לא שתיתי". לאחר מכן עלו לאוטו "באתי לנסוע הביתה, בצד ימין שלי מהדלת של החלון ראיתי את הבחור דופק חזק על הוויטרינה של העסק אז הערתי לו למה אתה עושה את זה, הוא קיבל את זה לא יפה אמר לי מי אתה בכלל שאתה פונה אליי אמרתי לו זה עסק של אח שלי... אח"כ הוא בא מסביב לאוטו שלי לצד שלי... ואז א ונ התחילו לריב איתו... משכו אותו הוא הוציא את הסכין התחיל לרדוף אחריהם הם ברחו... אני נסעתי אחרי א עם האוטו... באיזה שלב הוא הסתובב אלי פתח לי את הדלת של הנוסע ודקר אותי ביד" (עמ' 1 ש' 18-2). המתלון חזר על הדברים בהמשך ההודעה ואמר "קודם הערתי לו ואז הוא בא לצד שלי באוטו ואז הבנתי שהוא הוציא סכין והתחיל לרדוף אחריהם" בהמשך לאחר שנסע אחריהם "פתח את הדלת של הנוסע ודקר אותי בעורק הראשי ביד" (עמ' 3 ש' 16-10).

כלומר על פי גרסתו המאוחרת של המתלון, הוא העיר למשיב, לאחר מכן המשיב התעמת עם א ונ, המשיב רדף אחרי א ונ, והמתלון נסע אחריהם, ורק אז המשיב פתח את דלת הנוסע שליד הנהג, ודקר את המתלון.

המתלון נשאלה ממי הבין את כל מה שמסר שהבין מהאירוע, והשיב "מא ונ" (עמ' 2 ש' 25-24). סבורני כי העובדה שהמתלון שוחח עם א ונ על האירוע, מהווה זיהום של הגרסאות שנמסרו לאחר השיחה ביניהם.

גרסת א:

12. על פי גרסתו של א (המכונה א.י בכתב האישום) מיום 3.8.18 שעה 12:30- ביום האירוע הוא

הגיע לפאב ביחד עם המתלון "ישבנו כמה שעות שתינו חריפה, שרנו בקריוקי. כאשר רצינו ללכת... העליתי את ל (המתלון - ע.ק.) לרכב שלו, שמתי לו את הכיסא גלגלים בתא מטען, פתאום ראינו שבתוך המועדון 2 אנשים מתעמתים...היו צעקות, היו קצת דחיפות ביניהם ואנשים הפרידו. לאחר מכן יצא הבחור הקירח החוצה והתחיל לבעוט בדלת הזכוכית של הכניסה מעצבים. ל ראה את זה... ואמר לו מה אתה עושה, אתה שובר את המקום... הבחור הקירח התעצבן, הרים בקבוק בירה שבור בצבע ירוק שקוף והתקרב לחבר שלי ל... והחל פשוט לדקור אותו. אני בשלב הזה הייתי בכניסה של הבר...רצתי לבן אדם תפסתי אותו והתחלנו לריב מכות" (עמ' 1-2 ש' 10-20). בהמשך מתאר כי "תפסתי אותו בידיים שלי ונתתי לו אגרוף לפני... הוא משך לי בחולצה וחנק אותי... נפלתי לרצפה, קמתי מיד והוא התחיל לרדוף אחריי, אני ברחתי. שהוא חנק אותי, הבקבוק כבר נפל מהיד שלו... שהוא רדף אחרי אני פשוט רצתי מהר ונעלמתי לו" (עמ' 2, ש' 30-37). מתאר כי לא הבחין בדיוק היכן המתלון נדקר, ראה שזה היה בחלק הפנימי של יד שמאל, וגם לא הבחין בדם. בהמשך מתאר כי המשיב הגיע למקום יחד עם בחורה אשר נמצאת בחקירה כי כאשר התחיל הבלגן היא ניסתה להפריד ולקחת את המשיב משם.

על פי גרסה זו, א היה בכניסה לפאב כאשר המשיב החל להתעמת עם המתלון. לגרסתו בשלב הזה הבחין במשיב מרים בקבוק בירה שבור ודוקר את המתלון. כלומר, גרסתו של א אינה מאמתת את גרסת המתלון לפיה הדקירה הייתה לאחר שהמתלון נסע עם רכבו אחרי המשיב, ושהמשיב פתח את דלת הנוסע של הרכב שבו נהג המתלון. עוד יצוין, כי גרסתו של א לפיה גם המתלון שמה משקאות חריפים, סותרת את גרסת המתלון לפיה לא שמה אלוהול.

בחקירה נוספת של א מיום 6.8.18 (חקירה באזהרה), טוען כי ראה את המשיב מגיע למקום יחד עם סיגל. ראה גם את הוויכוח על הסיגריות. ראה את המשיב בועט בדלתות, היה ארבעה מטרים ממנו, שם את כיסא הגלגלים של ל בתוך האוטו. מאשר כי כאשר האירוע החל "היו אנשים... ראיתי שבאו אנשים היה מעגל כזה היו הרבה ילדים בגיל 18-19 כל הילדים של השכונה עם אופניים חשמליים" (40-41). באותו זמן המתלון (ל) ישב באוטו בצד הנהג "הוא אמר לו מה אתה עושה... הדוקר היה שיכור ממש אז הוא ניגש אליו והתחיל להכות אותו בא אליו לחלון של צד הנהג והתחיל לתת לו מכות ול גונן על עצמו עם הידיים. איך שראיתי את זה ישר זינקתי עליו גוננתי על ל והתחלתי להתעמת איתו עם הידיים" (ש' 44-46). נשאל שנית האם היה שם עוד מישהו ומשיב "סיגל באה ניסתה להפריד ביניהם ונחתכה, סיגל הייתה איתו מההתחלה ועד הסוף היא הייתה שם כשהוא בעט בוויטרינות היא אמרה לו תירגע זה לא מתאים ואז הוא בא להרביץ לל והיא ניסתה להפריד ואיך שהוא נחתכה הוא היה מסטול והתחיל לשבור בקבוקים של בירות" (48-50). לא זוכר אם היה לו משהו ביד בתחילת העימות "אני רק זוכר שהוא התחיל לרדוף אחרי עם בקבוק בירה ביד ואני נתתי ספרינט ונעלמתי תוך שניות" (ש' 55). לא ראה את הדקירה, אלא ראה אותו "מניף את היד לכיוון ל הלך וחזור כמה פעמים... דרך החלון ול מגן על עצמו... יכול להיות שהדקירה הייתה בזמן שאני הייתי ויכול להיות שהייתה מיד אחרי שברחתי מהמקום" (ש' 59-65). טוען כי בזמן שהמשיב התעמת איתו הוא בוודאות התכופף והרים שבר של בקבוק מהרצפה, מדובר היה בפיה של בקבוק שבור.

על פי גרסה זו במקום נכחו אנשים נוספים רבים וכן גם סיגל. כמו כן על פי גרסה זו של א, המשיב רק הכה את המתלון ולא ברור האם החזיק משהו ביד בתחילת העימות. כמו כן לא ברור מתי בדיוק נדקר המתלון. א לא

ראה בבירור את הדקירה. בנוסף לא עולה מתוך הגרסאות של א כי בשלב כלשהו נסע המתלון ברכבו אחרי המשיב. גרסתו המאוחרת של א שונה בפרטים מהותיים מגרסתו הראשונה, וניתנה לאחר שהמתלון וא שוחחו ביניהם בנושא.

גרסת נ:

13. עוד נגבתה עדותו של נ ימין מיום 7.8.18 - חברו של המתלון ואחיו של א. בחקירתו תיאר כי ביום האירוע היו בפאב, בסביבות השעה שלוש יושב בחוץ עם חבר "כשישבנו שמענו צעקות... מהכיוון של ל שמענו את ל צועק למה אתה עושה לי פה בלגאן בעסק של אחי. הוא פנה לערבי, הערבי הזה בדיוק יצא מהפאב... לא ראיתי מה הערבי הזה עושה... הערבי הזה כבר התחיל להרביץ לל תוך כדי של צועק. באותו זמן ל יושב ברכב שלו. אני ראיתי רק כאפות הכל בידיים לא ראיתי אם לערבי היה משהו ביד. ואז ראיתי את אחי מגיע מהכיוון שלנו והולך לגונן על ל... ראיתי בכלל שהערבי הזה ואחי א רבים. אני כבר הצטרפתי כדי להפריד. תוך כדי שאני מנסה להפריד קיבלתי כאפה לפני מותו ערבי, ואחרי זה כולם כבר הפרידו... באנו ללכת ל התחיל לצעוק צריך עזרה... ניגשתי לל ראיתי שהכל מלא בדם" (עמ' 2-1 ש' 20-10). בהמשך הכחיש כי תקפו את המשיב ואמר כי ל הותקף תחילה וכן אחיו א הותקף, והוא ניסו לגונן עליהם. מסר "דחפתי אותו והורדנו אותו לכיוון הארץ. הוא כמעט נפל ואז משכו אותי משם... לקחו אותי משם, שמעתי את ל צועק ובאתי לקחת אותו" (ש' 45-38). מתאר כי היו שם הרבה אנשים ואולם לא זוכר שראה את סיגל באותה סיטואציה. מכחיש שהיו עוד אנשים שתקפו את המשיב.

גם מתוך הדברים הללו יש קושי לקבוע מתי וכיצד נגרמה הדקירה למתלון, שכן נ מתאר כי לא ראה כי למשיב יש חפץ כלשהו ביד ולא ראה את הדקירה עצמה. נ אף טוען, בניגוד לדברים שמסר המתלון, כי הוא סייע לאחיו א וכאשר הצליחו להוריד את המשיב לרצפה הפרידו ביניהם אנשים, ואינו מתאר כי א נמלט מהמקום בעוד המשיב רודף אחריו וגם לא מתאר כי המתלון נסע אחריהם ברכבו.

נ אישר בהודעתו מיום 7.8.18 כי א סיפר לו לאחר מכן מה קרה, כאשר לדבריו מדובר בדיוק אותם דברים שהוא עצמו ראה (עמ' 3, ש' 59-60). עובדה זו מחזקת את החשש מפני זיהום הגרסאות, ואף מעלה תהיה מדוע נ מכנה את המשיב "הערבי" בשעה שאחיו, א, ידע שמדובר ביהודי, ובמועד זה ידע אף את שמו המלא של המשיב (הודעת א מיום 6.8.18), אם כי יתכן שהשיחה בין נ לא הייתה לפני שא בירר את הפרטים לגבי זהות המשיב.

גרסת סיגל:

14. נגבתה הודעה מסיגל אטון, ביום 3.8.18 שעה 8:20, אשר הייתה נוכחת במקום ואף נפצעה בצורה משמעותית. כך בעדות מיום 3.8.18 מסרה כי הגיעה למקום לבד, יצאה החוצה וראתה התקהלות ליד הרכב של המתלון "אנשים התחילו לדחוף כולם התחילו לדחוף את כולם" (עמ' 1 ש' 20). נשאלה לגבי המיקום המדויק שבו נדקרה והשיבה "אך שוירדים מהמדרגות של העסק... שם הייתה התקהלות של האנשים וכשרציתי ללכת לכיוון האוטו שם זה קרה לי" (עמ' 2 ש' 3-2). מסרה כי מכירה את המתלון הוא בגיל של בנה, כשראה אותה חיבק אותה. "היה בלגאן ליד הרכב של ל, ל היה ברכב אני חושבת שצעקתי תעזבו אותו הוא נכה" (עמ' 2 ש' 27-26).

בהודעה נוספת מיום 3.8.18 שעה 14:10 מסרה סיגל "יצאתי החוצה היה בלגן, ל כבר היה באוטו... ראיתי מלא אנשים וצרחות ליד ל באוטו וצרחתי תעזבו אותו הוא נכה. בשלב הזה קיבלתי מכה ביד ימין

שלי ולאחר מכן ליד הצוואר שלי כולי נטפתי דם" (ש' 39-34). נשאלה היכן עמדה בזמן שהותקפה ומשיבה **"ירדתי את המדרגות של המקום, האוטו של ללל ממש עמד ליד תחתית המדרגות ושם בדיוק היה את הבלבן ושם הותקפתי"**. הכחישה היכרות כלשהי עם הדוקר או עם אדם אשר עונה לתיאורו של המשיב.

15. בתחקור ראשוני בבית החולים סירבה סיגל לשתף פעולה עם החוקרים ולמסור מה בדיוק קרה לה (ראו דוח פעולה מסומן י').

אין ספק כי סיגל מכירה את הנפשות הפועלות, וכן את המשיב אשר עמו הגיעה למקום ועמו עזבה את המקום לאחר האירוע, ויתכן שהייתה יכולה לשפוך אור נוסף על התרחשות האירועים ואולם גרסתה לאירועים חלקית בלבד. לא ניתן לקבוע על סמך דבריה של סיגל מה באמת ארע באירוע. עם זאת עולה מדבריו כי באירוע נכחו מספר רב של אנשים בסמוך לרכבו של המתלונן, וכי היא חששה שהמתלונן יפגע.

סיכום ביניים:

16. אין מחלוקת שהמתלונן נפצע בידו, ולא יכולה להיות מחלוקת על כך שהמשיב היה היחיד שהתעמת עם המתלונן. המתלונן מסר כי ראה את המשיב דוקר אותו בידו, ויש בכך כדי להקים ראיות לכאורה להוכחת האשמה. עם זאת, סבורני כי חוסר הקוהרנטיות בהודעות השונות של המתלונן, א, נ וסיגל, מוביל למסקנה כי על אף קיומן של ראיות לכאורה, קיים קושי לקבוע כיצד אירע האירוע. מבלי להיכנס לשאלת מהימנותם של העדים אשר תיבחן על ידי המותב אשר ישמע את העדויות בהליך העיקרי, הרי שכבר בשלב זה ניתן לקבוע כי בהעדר גרסה ברורה ואחידה בין העדים, הרי שקיימת חולשה בראיות המבקשת. ואולם, כפי שיובהר להלן, קיימים מספר חיזוקים לראיות הללו. כמו כן, לא שוכנעתי כי בשלב זה יש לייחס משקל של ממש לטענה בדבר מחדלי החקירה.

גרסת המשיב:

17. גרסתו של המשיב אינה שופכת אור על המתרחש, וכן התנהגותו לאחר קרות האירוע, כמו גם הדברים שמסר לאחרים ולמשטרה, מחזקים את ראיות המבקשת בדבר מעורבותו באירוע הדקירה.

18. מחומר הראיות עולה כי לאחר קרות האירועים נמלט המשיב מדירתו תוך שהוא מבקש מחברו אליעזר לדאוג לכלבתו. אליעזר מסר בהודעתו ששאל את המשיב היכן המשיב נמצא, אך זה לא ענה לו, כי המשיב התקשר אליו ממספר חסוי, ומכשיר הטלפון של המשיב מסוג איפון נותר בדירתו של המשיב.

בהמשך המשיב אף פנה לבת זוגו, ולריה, ואמר לה כי הוא הסתבך באירוע דקירה. כפי שעולה ממסמך המסומן כה' וכן דוח פעולה מסומן נ' הרי שבמסגרת ניסיונות האיתור אחר המשיב הגיעו השוטרים לביתו הוריו, שם שוחחו בטלפון עם זוגתו של המשיב, ולריה, אשר מסרה **"כי היא לא יודעת איפה הוא, ושדולב"** (המשיב - ע.ק.). **אמר לה שהוא הסתבך באירוע דקירה"**. עוד מסרו הוריו של המשיב, כי המשיב לא הגיע לביתם לאחרונה. בת הזוג התבקשה להתקשר למשיב, ומסרה כי המשיב עונה ומנתק את השיחה.

דברים אלה שאמר לכאורה המשיב לבת זוגו, לפיה הוא הסתבך באירוע דקירה, עשויים לעלות כדי "ראשית הודיה", וזאת על אף ההסברים שמסרו לכך בהמשך המשיב ובת הזוג. התנהגותו של המשיב, אשר נמלט לאחר האירוע, וביקש מחברו לשמור על כלבתו, ואף לא עמד בקשר עם הקרובים לו, עשויה לעלות כדי התנהגות מפלילה, וזאת על אף טענתו שחשש מפני חבריו של המתלונן.

19. כאשר לבסוף הסגיר עצמו המשיב לידי המשטרה, מספר ימים לאחר מכן, הוא מסר בגרסתו מיום 6.8.18 - "יצאתי החוצה הייתי עצבני נתתי בעיטה לפח בכניסה לפאב. התקדמתי ברגל לכיוון

הבית ופתאום איזה בחור שישב ברכב צעק לי "מה אתה עושה" בגישה לריב. אמרתי לו לא להתערב. הבחור יצא מהרכב בא אלי והתחיל לפוצץ אותי, נתן לי בוקסים לפני, תוך כדי שאני מתגונן, אני קולט הרבה אנשים משהו כמו 15-20 איש באים אלי מכל הכיוונים ועומדים מאחוריו. הוא המשיך לתת לי אגרופים... תוך כדי אני מרגיש פצצה בראש, שברו לי בקבוק זכוכית על הראש... ואז קיבלתי עוד בקבוק לראש. ירד לי דם מהראש והבחורה שהייתה שם ועזרה לי היא חטפה רסיסים... פתאום אני קולט... רצים אלי, נלחצתי, ראיתי אבן, הרמתי אותה וזרקתי על אחד מהם וברחתי. פתאום אני רואה אחריי רכב ואני רואה שהוא נוסע לכיווני בנתיב הנגדי... רצתי ימינה לכיוון הדשא... ראיתי את הבחורה עם הדם, רצתי אליה היא בדיוק עלתה לרכב עליתי לרכב שלה ... ברחנו משם לבית שלי" (ש' 11-21).

בהודעה זו טוען המשיב בתוקף כי הבחור שהעיר לו ישב בכיסא הנהג והוא זה אשר יצא מהרכב והכה אותו (ש' 98), דבר שאינו סביר הואיל ואין מחלוקת כי האדם אשר העיר לו הוא המתלונן שהינו נכה המרותק לכיסא גלגלים, שאינו מסוגל ללכת.

לדברי המשיב הוא לא ראה בחור ברכב שנפצע, חושב שיתכן שאותו אדם נפצע מרסיסים מהבקבוק ששברו על המשיב. מכחיש בתוקף שהיה דקירה כלשהי וטוען כי ייתכן והפציעות נגרמו משברי בקבוקים.

המשיב תחילה הכחיש כי הגיע למקום עם סיגל ובהמשך אישר כי הגיע עמה למקום. המשיב טען תחילה שמכשיר הטלפון שלו הוא מסוג נוקיה, והכחיש שיש לו עוד טלפון. לאחר מכן אישר שיש לו טלפון מסוג איפון, שנמצא בתיקון, ואין לו כסף לתקן אותו. רק כאשר הוצג לו מכשיר הטלפון שלו מסוג איפון, אישר שזהו המכשיר שלו, וסירב למסור את הקוד למכשיר הטלפון הנייד שלו. התנהגות זו נזקפת לחובת המשיב.

כמו כן, המשיב טען בחקירתו שבימים שבין מועד האירוע למועד שבו התייצב במשטרה, שהה בבית הוריו בבאר שבע, כדבריו: **"ביום שישי בצהריים נסעתי למשפחה בבאר שבע לארוחת שבת. ישנתי שם כל השבת".** זאת בעוד שעל פי דוח פעולה שרשם השוטר שלו שמחי (מסומן כה) ביום 3.8.18 (יום שישי) בשעות הערב החל מהשעה 21:0 יצא לכיוון באר שבע, הגיע בהמשך לבית הוריו של המשיב, ואמו של המשיב מסרה שלא דיברה איתו מזה זמן.

בהמשך בחקירת המשיב מיום 7.8.18 - מתאר כי יצא מהפאב עצבני והלך לכיוון הבית, הבחין במהומה של אנשים שאותם הוא אינו מכיר ואינו קשור אליהם. **"מתוך כל האנשים שהיו בחוץ אני רואה אחד צועק לי הלו בחור מה אתה עושה אמרתי לו עזוב אותי בשקט" (ש' 23)** הבחור היה ברכב ואז ירד מהרכב והכל להכות אותו באגרופים. **"זה היה 3-4 שניות שאני עומד עם הידיים הולך אחורה ואני אומר לו בבקשה תעצור, נכנסתי ללחץ אני רואה את כל האנשים מסביבי. אז הוא קלט שבאו איתו עוד חברים והוא התחיל לתת לי מכות אז אני נתליתי עליו חנקתי אותו, תוך כדי שאני תופס אותו אכלתי מכה בראש. הוא שחרר אותי וקבלתי עוד אחת בראש" (ש' 38-40).** חושב שהבחור שקרא לו ישב בכיסא הנהג. מאשר כי אמר לחבר שלו אליעזר שלא יהיה בבית כמה ימים, זאת משום שלטענתו חשש לחזור לשם פן יפגעו בו. טוען כי היה לו ביד גז פלפל כאשר יצא מהמועדון, טוען כי לקחו לו אותו ולא הספיק להשתמש בו. מכחיש כי דקר מישהו. מכחיש כי אחז בבקבוק בירה, טוען שהעיק למישהו את הבקבוק מהיד. טוען כי ניסו לדרוס אותו. טוען כי האדם שפנה אליו **"ישב במושב הנהג, הוא ישב באוטו החלון פתוח או הדלת פתוחה אני לא זוכר ואז הוא ירד אלי מילה אחת זרק לי. היה אומר לי זה עסק של אחי" (ש' 191).** לא זוכר האם פתח את דלת הנהג או דלת הנוסע. מאשר כי אמר לולריה, בת זוגו, שהיה אירוע של דקירה שתקפו אותו ושהוא דרוש לחקירה, לא אמר לה שהוא לא הדוקר כי היא ענתה לו תשובות כאילו לא אכפת לה ולא רצה להמשיך ולדבר

איתה.

סבורני כי טענתו של המשיב כי יצא החוצה וכבר הייתה מהומה אינה מתיישבת עם שאר ההודעות ואף לא עם הודעתו הקודמת. כמו כן, אין זה סביר שהנהג של הרכב, שהינו כאמור נכה, ירד מהרכב ותקף אותו. העובדה שלאחר מכן מסר לוולריה כי היה מעורב באירוע דקירה ולא מסר לה כי הותקף על ידי אנשים כלשהם ואף לא פנה מיוזמתו למשטרה אף הן נזקפות לחובת המשיב.

20. נתתי דעתי לכך שבעדותה מיום 6.8.18 חזרה בה ולריה מהדברים שמסרה קודם לכן

וטענה כי המשיב התקשר אליה ואמר לה כי היה מעורב בקטטה ושהוא הוכה, הוא אמר שנפצע בראש ושקפצו עליו 20 איש. הבינה ממנו שהוא היה בפאב ורב עם מישהו על סיגריות, אח"כ יצא החוצה ובעט בפח ובא שיכור והתחיל לריב איתו וכל החברים שלו קפצו עליו. הוא אמר שבחורה ניסתה להגן עליו וששברו עליו בקבוק על הראש והיא ועוד בחור נפצעו מהזכויות. מכחישה כי הוא אמר שהיה מעורב בדקירה. הוא אמר לה שהייתה דקירה ולא שהוא דקר. ואולם סבורני כי דברים אלו נמסרו בשלב מאוחר, אין בהם כדי לגרוע מהדברים אשר נאמרו על ידה מלכתחילה.

21. בסיכומי של דבר, מכלול הראיות מצביע על אירוע שבו המשיב התעמת עם המתלונן, שהינו נכה, ואשר ישב בכיסא הנהג ברכב. במהלך העימות נפצע המתלונן בידו הימנית, ועל פי גרסת המתלונן היה זה המשיב אשר דקר אותו. העדים הנוספים לא ראו באופן ברור את הדקירה עצמה. קיימות מספר ראיות אשר מחזקות לכאורה את גרסת המתלונן, אם כי קיימות סתירות פנימיות בגרסאות עצמן (לרבות בין שתי הגרסאות שמסר המתלונן), וחיצוניות בין הגרסאות של עדי התביעה השונים. מנגד, קיימים אף קשיים של ממש בגרסתו של המשיב, כאשר התנהגותו המפלילה, ואף ראשית הודיה שמסר בשיחה עם בת זוגו, נזקפים לחובתו ומחזקים את ראיות המבקשת. בסופו של דבר, קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ואולם קיימת חולשה בעוצמת הראיות.

סוף דבר

22. **אשר על-כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, אך קיימת חולשה בעוצמת הראיות.**

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ט, 20 ספטמבר 2018, בנוכחות הצדדים.